

عکّا

جناب آقا محمد مهدی علیه بهاء الله الأبھی

ای یادگار آنمقرّب درگاه جمال ابھی نامۀ شما رسید مضمون در نهایت فصاحت و بلاغت بود تأثیر شدید نمود یاران سجن اعظم در مقابل بصر مجسم گردید و ایام گذشته در جوار جمال قدم بخاطر آمد احساسات قلبیّه بدرجهئی رسید که بیان نتوانم نمود با چشمی گریان نامه نگارم و در عالم دل و جان این برهان عیانست لزوم بتحریر و تقریر ندارد باری از دوری و مهجوری عبدالبهاء محزون و مغموم مباشید زیرا در جوار آستانی هستید که صدهزار امثال عبدالبهاء پاسانند با وجود چنین موهبتی دیگر چه حزن و کدورتی این از لطافت قلب یارانست که فرقت و غیوبت این عبد تأثیر مینماید و از شدت وفاست که شکایت از این جفا مینماید اما من نهایت استدعا و رجا از یاران عکّا در جوار رحمت کبری مینمایم که در آن عتبه نوراّیه طلب تأیید بر خدمت و توفیق بر عبودیت در حقّ عبدالبهاء هر دم نمایند زیرا بار گرانست و این جسم ضعیف و ناتوان و چگونه این حمل ثقیل بدون تأیید ربّ جلیل توان نمود ولی توفیقات الهیّه قطره را دریا نماید و مور را سلیمان کند ذباب را عقاب نماید پشه را شیر بیشه کند از قبل عبدالبهاء جمیع یاران وفا را فرداً فرداً تحیت ابدع ابھی ابلاغ دارید و همدم قدیم و رفیق ایام شدید جناب آقا محمد ابراهیم ناظر و ولدشان آقا محمد اسماعیل را تحیت ابدع ابھی ابلاغ دارید و همچنین حضرات نساء را و علیک
البهّاء الأبھی

این سند از کتابخانه مرجع بهائی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۰ دسامبر ۲۰۲۴، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر